

oprindelse bedst fremmes ved, at der oprettes en enkel og omkostningsfri klageadgang, der giver den enkelte borger en i forhold til domstolsvejen nemmere adgang til at få sin klage prøvet. De pågældende medlemmer anfører endvidere, at de øvrige nordiske lande og visse andre europæiske lande har oprettet eller overvejer at oprette et klageorgan, og at et sådant organ tillige anbefales af Europarådets organisation, ECRI. Samtidig etableres en klageadgang i sager om etnisk ligebehandling, der svarer til den klageadgang, der gælder i sager om kønsligestilling. Endelig må selve eksistensen af nævnet antages at forøge den indklagedes vilighed til at gå i dialog med klageren og dermed lette Institut for Menneskerettigheders arbejde, således at flest mulige konflikter løses i gensidig forståelse og respekt i overensstemmelse med udvalgets generelle målsætning. Hvis der ikke oprettes et administrativt ligebehandlingsnævn, finder de pågældende medlemmer, at det kan overvejes, at Institut for Menneskerettigheders muligheder for at bistå en klager økonomisk styrkes. Der henvises til betænkningen s. 231-232.

Et af de syv medlemmer (repræsentanten for KL) finder, at der alene bør oprettes et administrativt ligebehandlingsnævn, hvis dette ikke får beføjelse til at behandle klager over forskelsbehandling på arbejdsmarkedet. Der henvises til betænkningen s. 233.

7.2. Integrationsministeriets overvejelser

Det er Integrationsministeriets opfattelse, at forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse udgør en sådan særlig krænkelse af den enkelte person, at denne bør sikres den fornødne retsbeskyttelse.

Det er endvidere Integrationsministeriets opfattelse, at sager om overtrædelse af forbudet mod forskelsbehandling i langt de fleste tilfælde mest hensigtsmæssigt afgøres ved de almindelige domstole, der er samfundets centrale konfliktløsningsorgan og er omgærdet af en række retssikkerhedsgarantier med hensyn til uafhængighed, upartiskhed og betryggende sagsbehandling.

Spørgsmål om overtrædelse af forbudet mod forskelsbehandling bør derfor som hovedregel forelægges domstolene til afgørelse. På denne måde sikres den enkelte den fornødne retsbeskyttelse.

Dertil kommer, at der med etableringen af Institut for Menneskerettigheder er oprettet et ligebehandlingsorgan med ganske vidtgående beføjelser, herunder en adgang til at bidrage til løsning af konkrete konflikter ved bistand til det enkelte offer for forskelsbehandling og adgang til mægling. Instituttet kan endvidere offentliggøre rapporter og fremsætte henstillinger om spørgsmål vedrørende forskelsbehandling.

Det er på den baggrund Integrationsministeriets opfattelse, at der ikke bør oprettes et nyt administrativt klagenævn mod etnisk forskelsbehandling.

Sikringen af, at enkeltpersoner kan få spørgsmålet om, hvorvidt personen har været udsat for forskelsbehandling, nærmere undersøgt, bør derimod efter Integrationsministeriets opfattelse ske ved, at der i loven fastsættes en bestemmelse om, at Institut for Menneskerettigheder – som led i instituttets varetagelse af de øvrige opgaver vedrørende fremme af ligebehandling – kan behandle klager over forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse og i den forbindelse afgive udtalelser og henstillinger om spørgsmålet.

Bestemmelsen vil på denne måde understrege instituttets funktioner vedrørende bistand til løsning af tvister vedrørende forskelsbehandling.

Instituttet kan i den forbindelse drage nytte af den sagkundskab, som instituttet opbygger gennem instituttets øvrige virke med henblik på at fremme ligebehandling.

8. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Institut for Menneskerettigheders varetagelse af sine beføjelser efter § 2, stk. 2, nr. 4, i lov nr. 411 af 6. juni 2002 om etablering af Dansk Center for Internationale Studier og Menneskerettigheder samt efter lovforslagets kapitel 4 vil medføre økonomiske og administrative merudgifter.

Det følger af bemærkningerne til L 183 fremsat den 21. marts 2002 om forslag til lov om etablering af Dansk Center for Internationale Studier og Menneskerettigheder, at de økonomiske konsekvenser af varetagelsen af de i § 2, stk. 2, nr. 4, anførte opgaver skal belyses i nærværende lovforslag.

Efter § 2, stk. 2, nr. 4, i lov om etablering af Dansk Center for Internationale Studier og Menneskerettigheder har Institut for Menneskerettigheder til opgave at fremme ligebehandling af alle uden forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse, herunder ved at bistå ofre for forskelsbehandling med at få behandlet deres klager over forskelsbehandling under hensyntagen til ofrenes, foreningernes, organisationernes og andre juridiske personers rettigheder, indlede uafhængige undersøgelser af forskelsbehandling og offentliggøre rapporter og fremsætte henstillinger om spørgsmål vedrørende forskelsbehandling. Denne bestemmelse er gengivet i lovforslagets § 10, stk. 1.

Institut for Menneskerettigheder kan efter lovforslagets § 10, stk. 2, endvidere behandle klager over overtrædelse af forbudet mod forskelsbehandling på